

memurlarından bir kısmının mezkûr sınıf dahilinde terfi edilmiş buldukları ve bu terfiin 1637 numaralı kanunun ikinci maddesi birinci fıkrasının bu yolda telakkisinden ileri gelmiş olduğu nazarı dikkate alınarak:

1 - Askerî memurlar sınıfında dereceleri yükselmiş mezkûr zevatın hizmette buldukları müteakiden müstahdem zabıtlar gibi ad ve itibar edilmesi lâzımgeleneğine;

2 - Bunların tekrar tekaütlüğe avdetlerinde 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüt kanununun 7 nci maddesi hükmüne göre haklarında muamele yapılması icap edeceğine;

3 - 1637 numaralı kanunun ikinci maddesinde yazılı « müteakait zabıt ve hesap memurlarından kifayeti görülenler kademeleri ile rütbelerine muadil memur kısımlarına alınabilirler » fıkrasının hükmü, bir müteakait zabıtın ve hesap memurunun askerî memur sınıfına alınması tekaütlük vaziyetinin refi ile muvazzaflığa geçirilmesini âmir olmayıp ancak 1076 numaralı ihtiyat zabıtları ve ihtiyat askerî memurları kanununun 29 uncu maddesinin « alclûmum ihtiyat zabıt ve ihtiyat askerî memurları muvazzafa nakil etmeksizin dahi haza Millî Müdafaa vekâletince lüzum görülecek müddetçe ve kendileri de arzu ederlerse kadro ihtiyacına göre kumanda mevkilerinden hariç vazifelerde kullanılabilirler » şeklindeki esas hükmünün aynı ve bu suretle Millî Müdafaa vekâletine verilmiş bir salâhiyetten ibaret bulunduğu cihetle mephus 1637 numaralı kanunun ikinci maddesi birinci fıkrasının tayyında bir fayda mülâhaza edilemeyeceğine;

Karar verilmiştir. (*Cilt 6 - Sayfa: 16 ve Cilt 7 - Sayfa: 12, 24*)

9 nisan 1932

Haziran : Teşrinisani 1931 aylarına ait Divanı muhasebat raporları hakkında ittihaz olunan mukarrerata dair

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 12/IV/1932 - Sayı : 2075*)

No.

695

Haziran : teşrinisani 1931 aylarına ait Divanı muhasebat raporları hakkında Divanı muhasebat encümenince ittihaz olunan aşağıdaki mukarrerat tasvip edilmiştir. (*Cilt 5 - Sayfa: 64, 118 ve Cilt 6 - Sayfa: 70 ve Cilt 7 - Sayfa: 3*)

9 nisan 1932

HAZİRAN : TEŞRİNİSANI 1931 AYLARINA AIT MUKARRERAT

1 — Ağustos 1925 tarihli tekaüt kanununa nazaran evvelce pederlerinden yetim maaşında tasvip edilmiş hasebile maaşları kesilenler bilâhare dul kalırlarsa pederlerinden muhassas maaşın iade-

ten tahsisi icap ettiği ve ancak tediyatın iddet müddetlerinin hitamından itibaren başlayacağı ve halbuki 1683 numaralı yeni tekaüt kanunu iadeten tahsis muamelesini menetmiş olduğu cihetle bu gibilere halen maaş tahsisine müsait bulunmadığı ve ancak dul kaldıkları tarih evvelki kanunun zamanı meriyetine tesadüf edenlerin bu hükümden istifadelerine bir manii kanunî bulunmadığı takarrür etmiştir.

2 — Bir şubei idariye kadrosunda münhal bir memuriyete derecesi müsait bir memur bulunmadığı takdirde o şubei idariyenin merbut olduğu vekâlet kadrosunda derecesi müsait diğer bir memurun tayini caiz olduğu gibi bu gibilere de teadül kanununun sekizinci maddesi mucibince ikinci ve bir terfi müddetinin ikmalini müteakip üçüncü derece mafevk maaşın itası muktazi görülmüştür.

3 - Ruus maaş hizmet mukabili verilmiş bir dahili hesap edilmemesi muvafık görülmüştür.

4 - Açıktan tayin edilen vekillere maaş kanununun sekizinci maddesi mucibince nisfîtan iki sülûse kadar verilecek olan maaşata kıyasen ve mezkûr maddedeki muhassasat kaydine istinaden mesken tazminatının da bu nisbette itası zarurî görülmüştür.

5 — Müteakidinden olupta muallimliğe tayin olunanların tekaüt maaşlarının katedilmemesi hakkındaki 900 numaralı kanun hükmünün yetim maaş alanlara teşmiline imkân görülmemiştir.

6 — 1683 numaralı tekaüt kanununun 3 üncü maddesinde tekaüt muamelesi zabitlerle askerî memurlar hakkında Reiscümhurun ve mülkî memurlar hakkında mensup oldukları vekâletin tasdikı ile yapılacağı muharrer olmasına nazaran bu tasdik ile tekaütlük tamam olacağından maaş tahsisine kadar mesbuk hizmetin müddeti tekaüde mahsubu doğru görülmemiştir.

7 — Tekâüt kanununun 6 ncı maddesi hükmü tekaüt müddetini ikmal ederek talebile tekaüt edilecekler için munhasır olmasına mebni malûlen tekaütlük talebinde malûliyet sabit olmadıkça tekaüt muamelesi yapılamıyacağından bu talebin bir kıymeti olmayıp ancak muameleyi tahrik etmekten ibarettir. Binaenaleyh bu gibi memurların vaziyeti mezkûr maddenin dairei şümulüne girmez.

8 — Tekâüt kanununun 45 inci maddesi vazife esnasında kazaen veya mecruh olupta vefat edeceklerine ait bir hükmü mahsus olup vazifeden avdet ederken hastalanıpta vefat edenler hakkında bir hükmü istisnaî olmadığından bu gibilere umumî ahkâma tevfikân maaş tahsisi muktazi bulunduğu karargir olmuştur.

9 — Malûliyet üzerine maaş tahsisinde evvelâ hizmet üzerine isabet eden maaş bulunarak buna muayyen nisbetler dahilinde zam icrası muktazi olduğuna göre hizmet üzerine isabet edecek maaş, memuriyet maaş emsal hasılının yüzde yetmiş beşini tecavüz ederse 6 ncı madde mucibince bu hadde tenzili ve ondan sonra malûliyet zammının icrası icap eder.

10 — Zabitanda terfi için muayyen olan müddetin filen ikmalî kanunun sarahati iktizasından ise de kıdemli yüzbaşılık ayrıca bir rütbe olmadığından 1464 numaralı kanun mucibince yüzbaşılardan kıdem zammile birlikte müddeti hizmetleri altı seneye baliğ olanlara kıdemli yüzbaşı maaş itası muvafık görülmüştür.

11 — Tekâüt kanununun ikinci maddesinin birinci fıkrasında mebdî tekaüde esas olmak üzere kara ve deniz harbiye mekteplerinden çıkanlar bu mekteplere duhul tarihinden itibar olunacağı hakkındaki hüküm; ikmalî tahsil ile çıkan zabitanın munhasır olması muvafık görülmüştür.

12 — Memurin kanununun 84 üncü maddesinin (D) fıkrasındaki hüküm, müessesatı sıhhiyede tedavileri lüzumu fennen sabit olan memurların tedavi ve yol masraflarının ciheti Hükûmetten tesviyesini âmir olup müessesatı sıhhiyede tedavi edilmeyenlere bir gûna masraf itası caiz olamaz.

13 — Malûliyet hasebile tekaütlük talebinde bulunanların bu taleplerinin kabulü veya bir memurun malûliyet hasebile tekaüde sevki ancak malûliyetin salâhiyettar heyeti sıhhiyenin tasdikı ile sübutuna mütevakıf olduğu cihetle maaşlarının bu tarihten itibaren tahsisi muktazi olduğu gibi malûliyetleri 1683 numaralı yeni tekaüt kanununun zamanı meriyetinde sabit olanlara da bu kanun mucibince muamele itası muvafık görülmüştür.

14 — Talebile tekaüt edilecekler için filen yirmi beş sene hizmet etmiş olmaları muktazi olduğuna göre yetim maaşı tahsisi için on beş ve tekaüt kanununun 43 ve 26 ncı maddeleri mucibince malûliyet ve tahdidi sin dolayısıyla tekaüt maaşına kesbi isthkak için yirmi; tasfiye ve sicillen tekaüde sevk halinde on beş sene filî hizmet lâzımdır ve bu müddetler filen ikmal edilmemiş ise itibarî hizmetleri nazarı dikkate alınmaz.

15 — Tekaut kanununun 53 üncü maddesinin birinci fıkrasında (hapis ile mahkûm olan) tabiri mevcut olduğundan mahkûmiyet kararının sudurundan evvel mevkufen geçen müddetler için aileye maaş itasına imkânı kanunî yoktur.

16 — Muvazenei umumiyyeden maaş alıpta teaül kanununa gayridahil ve fakat kanunu mahsuslarına tevfikân hakkı tekaüdü haiz olan gedikli küçük zabıtanın da tevkifat iera edilmemesi teadül kanunlarının ruhuna dâha uygun görülmüştür.

7 mart 1927 tarih ve 1757 numaralı kanunun 1 inci maddesinin son fıkrası hakkında

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilân: 12/IV/1932 - Sayı: 2075*)

No.
696

Büyük Millet Meclisi azasının tahsisat ve harcırahlarına mütedair olan 7 mart 1927 tarih ve 1757 numaralı kanunun birinci maddesinin son fıkrasında (vefat eden mebusların kanunî mirasçılara senelik tahsisatın yarısı tazminat olarak) verileceği musarrah ise de mezkûr kanunun hüküm ve maksadına göre vefat eden mebusların kanunî mirasçılara verilen tazminatın, varislere yapılan bir yardım mahiyetinde olup vefat etmiş bulunan mebusun hakkı taallûk etmemek dolayısıyla, terekесinden addedilmeyeceğine karar verilmiştir. (*Cilt 7 - Sayıfa: 2, 12, 24*)

9 nisan 1932

1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüt kanununun altıncı maddesine dair

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilân: 12/IV/1932 - Sayı: 2075*)

No.
697

1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüt kanununun altıncı maddesi tahdidî bir hükmü ihtiva ve tazammun etmek dolayısıyla:

1 - Son memuriyet maaşını iki sene müddetle almamış bir memurun, bundan evvelki memuriyet maaşı son maaşına müsavî ise son memuriyet maaşını iki sene müddetle almış bulunup bulunmamsına bakılmaksızın mezkûr maddenin (iki sene